

Activision Blizzard Germany GmbH

kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés – EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke – Nintendo márkájú videojáték-konzolok és memóriakártyák piaca – A párhuzamos export korlátozása e piacon – A gyártó és a kizárólagos forgalmazó közötti megállapodás – A passzív eladásokat megengedő forgalmazási megállapodás – A szándékegység megállapítása az ilyen eladások korlátozását közvetlenül igazoló okirati bizonyíték hiányában – Vertikális megállapodás meglétének bizonyításához megkövetelt szint”

A Bíróság ítélete (első tanács), 2011. február 10. I - 422

Az ítélet összefoglalása

- 1. Fellebbezés – Jogalapok – A tények téves értékelése – Elfogadhatatlanság – A tények és a bizonyítékok értékelésének a Bíróság általi felülvizsgálata – Kizártság, kivéve az elferdítés esetét
(EK 225. cikk, a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés)*
- 2. Verseny – Kartellek – Vállalkozások közötti megállapodások – Megállapodás meglétének bizonyítása
(EK 81. cikk, (1) bekezdés)*
- 3. Verseny – Kartellek – Vállalkozások közötti megállapodások – A párhuzamos export korlátozására irányuló megállapodás
(EK 81. cikk, (1) bekezdés)*

4. *Fellebbezés – Jogalapok – Az indokolás elégtelensége – A Törvényszék hallgatólagos indokolása – Megengedhetőség – Feltételek*

(EK 225. cikk; a Bíróság alapokmánya, 36. és 53. cikk; a Törvényszék eljárási szabályzata, 81. cikk)

1. Az EK 225. cikkből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következik, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – az Elsőfokú Bíróság által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket és a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag az Elsőfokú Bíróság feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek. Egyébként az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése.

(vö. 51., 53. pont)

alátámasztásához megkövetelt bizonyítási szint főszabály szerint nem magasabb, mint a horizontális jogviszonynál megkövetelt. Természetesen igaz, hogy egyes elemek, amelyek adott esetben arra engedhetnek következtetni a horizontális jogviszonyoknál, hogy a versenytársak között versenyellenes megállapodás áll fenn, alkalmatlannak bizonyulhatnak az ilyen megállapodás meglétének bizonyítására a gyártó és a forgalmazó közötti vertikális jogviszonyoknál, mivel az ilyen jogviszonyban bizonyos információcsere jogszerűen megengedett. Ugyanakkor ettől még nem kevésbé igaz, hogy a jogellenes megállapodás meglétét a releváns tényezők összességére, valamint az egyes konkrét esetekre jellemző gazdasági és jogi kontextusra való figyelemmel kell értékelni. Az a kérdés, hogy valamely bizonyíték lehetővé teszi-e az EK 81. cikk (1) bekezdésével ellentétes megállapodás megkötésének megállapítását, nem dönthető el elvonatkoztatott módon aszerint, hogy vertikális vagy horizontális jogviszonyról van szó, elszigetelve e tényezőt a kontextustól és az adott esetet jellemző egyéb körülményektől.

2. A vertikális jogviszonyoknál a versenyellenes megállapodás meglétének

(vö. 71–72. pont)

3. Nincs szükség minden esetben a felügyeleti és szankciórendszer meglétének Elsőfokú Bíróság általi ellenőrzésére ahhoz, hogy a párhuzamos export korlátozására irányuló, és ezáltal az EK 81. cikk (1) bekezdésével ellentétes megállapodást megkötöttek lehessen tekinteni.

(vö. 77. pont)

hogy ez utóbbi olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az Elsőfokú Bíróság indokolása tehát lehet hallgatóságos is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Elsőfokú Bíróság általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését.

4. Az Elsőfokú Bíróságra háruló indokolási kötelezettség nem követeli meg azt,

(vö. 84. pont)